

اثر سطوح مختلف کلات آهن بر رشد و فیزیولوژی خیار گلخانه‌ای در سطوح مختلف اسیدیته محلول غذایی

مریم حقیقی* و صابر محمدنیا

گروه علوم باگبانی، دانشکده کشاورزی، دانشگاه صنعتی اصفهان

(تاریخ دریافت: ۱۳۹۴/۰۷/۲۹، تاریخ پذیرش نهایی: ۱۳۹۴/۱۲/۱۲)

چکیده

از عوامل کنترل کننده جذب آهن، اسیدیته بستر یا محلول غذایی می‌باشد که در طی رشد و مصرف محلول غذایی اسیدیته تغییر کرده و بر جذب آهن اثر می‌گذارد. به منظور بررسی اثر سطوح مختلف اسیدیته محلول غذایی و غلظت‌های مختلف آهن بر خصوصیات رویشی و فتوستنتزی گیاه خیار رقم N3 این آزمایش به صورت فاکتوریل در قالب طرح کاملاً تصادفی در سه سطح اسیدیته شامل ۵، ۷ و ۸ به ترتیب به عنوان اسیدی، خشی و قلیایی و غلظت‌های مختلف آهن شامل ۲۵، ۵۰ و ۱۰۰ درصد آهن در محلول جانسون با سه تکرار در گلخانه دانشگاه صنعتی اصفهان انجام شد. نتایج حاصل از این آزمایش نشان داد که با اسیدی شدن محلول غذایی نسبت به شرایط خشی و قلیایی هدایت روزنه‌ای و تنفس گیاه کاهش معنی‌داری داشت و فتوستنتز و میزان فنول شاخصاره و ریشه در شرایط اسیدی نسبت به سایر اسیدیتهای محلول غذایی افزایش نشان داد. بیشترین هدایت روزنه‌ای و تنفس با کاربرد ۲۵ درصد آهن و فتوستنتز در تیمار ۱۰۰ درصد آهن مشاهده شد. نتایج برهمنکش آهن و اسیدیته نشان داد که شرایط قلیایی محلول غذایی باعث کاهش فنول شاخصاره و فتوستنتز گیاه شده و کاربرد درصدهای بالاتر آهن این شاخص‌ها را افزایش داد. نتایج آزمایش حاضر نشان داد که می‌توان با اسیدی کردن محلول غذایی و یا با کاربرد آهن با درصدهای بیشتر از خسارت ناشی از قلیایی شدن تدریجی محلول غذایی در خیار را کاهش داد. البته نیاز به آزمایش‌های بیشتری در گیاهان مختلف می‌باشد.

کلمات کلیدی: آهن، فتوستنتز، فنول، قلیایی

مقدمه

(Whipker, 2007). شرایط قلیایی مانند سایر تنش‌ها شاخص‌های فتوستنتزی را تحت تأثیر قرار می‌دهد و باعث کاهش فتوستنتز در کاهو می‌شود. قلیایی بودن خاک سبب شوری، تجمع املال، جلوگیری از جذب آب کافی توسط ریشه، جلوگیری از جذب عناصر غذایی خصوصاً عناصر کم‌صرف و در نتیجه بروز علائم کمبود آنها، کاهش رشد، عملکرد و کیفیت محصولات می‌شود (شریفی و همکاران، ۱۳۹۱). قلیایی بودن خاک و محلول غذایی سبب زردی برگ‌های جوان از طریق کاهش میزان کلروفیل و توقف رشد گیاهان می‌شود

کیفیت آب‌وخاک یک فاکتور مهم در تولید سبزی می‌باشد به دلیل اینکه می‌تواند رشد گیاهان را محدود کند. اسیدیته خاک و آب در بین شاخص‌های مؤثر در تولید گیاهان و از جمله سبزی‌ها از فاکتورهای مهم است که به طور مستقیم و غیرمستقیم بر تولید گیاهان و کیفیت آنها تأثیر می‌گذارد (Roosta, 2011). قلیایی بودن آب باعث افزایش اسیدیته خاک در حد سطوح بالا می‌شود که برای گیاه و از طرفی باعث تجمع کربنات و بی‌کربنات در محیط کشت می‌شود

*نویسنده مسؤول، نشانی پست الکترونیکی: mhaghghi@cc.iut.ac.ir

آبیاری گیاهان با آب اسیدی شده و قلیایی تقلیل یافته، غاظت یون‌های کربنات و بی‌کربنات را کاهش داده و درنتیجه ریشه قادر خواهد بود آب و عناصر غذایی را جذب کند (Hannan, 1997). در اکثر مناطق خیار به صورت گلخانه‌ای کشت شده و با آب شهری یا چاه آبیاری می‌شود که اسیدیته محلول غذایی را تحت تأثیر قرار داده و بر جذب آهن و تغییرات فیزیولوژیکی حاصله اثر می‌گذارد. از طرفی با جذب میزان عناصر غذایی در طول رشد در سیستم‌های مختلف هیدرپوپونیک میزان آهن و اسیدیته محلول غذایی تغییر می‌کند این تغییرات در فاز رویشی گیاه که ریشه در حال شکل‌گیری و رشد رویشی سریع است بیشتر مشاهده می‌شود لذا در این آزمایش به بررسی اثر سطوح مختلف اسیدیته و غاظت‌های مختلف آهن بر شاخص‌های رشدی و فیزیولوژیکی خیار در شرایط گلخانه انجام شد.

مواد و روش‌ها

به منظور بررسی اثر سطوح مختلف اسیدیته بر جذب غاظت‌های مختلف آهن بر خصوصیات رویشی، فتوستتری و فنول گیاه خیار (*Cucumis sativus*) رقم سوپر N3، آزمایشی به صورت فاکتوریل در قالب طرح کاملاً تصادفی در بهار و تابستان ۹۲ در گلخانه تحقیقاتی دانشگاه صنعتی اصفهان انجام شد. تیمارهای آزمایش شامل سطوح مختلف اسیدیته (اسیدی)، ۷ (ختنی) و اسیدیته ۸ به عنوان شرایط قلیایی و سطوح مختلف آهن شامل ۲۵، ۵۰ و ۱۰۰ درصد آهن (کلات آهن) موجود (۲/۳ میلی‌گرم در لیتر) در محلول جانسون با سه تکرار بود. محلول جانسون نیز به صورت نیتروژن ۱۰۵، فسفر ۳۳، پتاسیم ۱۳۸، کلسیم ۸۵، منیزیم ۲۵، گوگرد ۳۳ میلی‌گرم در لیتر و عناصر کم مصرف شامل بر ۰/۲۳، مس ۰/۰۱، منگنز ۰/۲۶، مولیبدن ۰/۰۰۷ و روی ۰/۰۲۴ میلی‌گرم در لیتر آماده شد. بذرهای خیار رقم سوپر N3 در گلدان‌های ۳ کیلوگرمی حاوی ماسه کشت شدند. پس از استقرار کامل گیاهان تیمارهای pH و آهن اعمال شد. برای کاهش اسیدیته محلول غذایی از اسید کلریدریک یک میلی مولار و برای افزایش اسیدیته محلول غذایی از هیدروکسید پتاسیم ۴ نرمال استفاده

(Lucena, 2000). علت زردی برگ در محیط‌های قلیایی را می‌توان به دلیل کمبود آهن در اثر کمبود جذب آهن یا عدم دسترسی آهن در محیط‌های قلیایی دانست (Roosta, 2011). آهن یک عنصر ضروری کم‌صرف که چهارمین عنصر فراوان در پوسته زمین می‌باشد و میزان آن در خاک ۱ تا ۲۰ درصد و در گیاه ۰/۰۰۵ درصد ماه خشک گیاه است (Barton and Abadia, 2006). آهن و ظایف فیزیولوژیکی مهمی از قبیل حضور در سیستم‌های آنژیمی و ساختاری هم می‌باشد و در صورت کمبود آهن ساخت کلروفیل دچار نقص می‌شود (سالاردینی و مجتهدی، ۱۳۶۷). همه آهن موجود در خاک در دسترس گیاه قرار نمی‌گیرد و بستگی به عوامل مختلفی از قبیل اسیدیته محیط رشد دارد (Wallace *et al.*, 1980). در خاک‌های آهکی و قلیایی مناطق خشک و نیمه‌خشک عالمی کمبود آهن به صورت زردی برگ در گیاهان باگی و غلات قابل مشاهده است (کیانی و عبدالزاده، ۱۳۹۱). کمبود آهن باعث کاهش نرخ فتوستتر از طریق کاهش تعداد واحدهای فتوستتری می‌شود (Terry and Abadía, 1986). ترشحات ریشه به عنوان موادی که بهوسیله ریشه سالم و دست‌نخوردۀ از گیاه به محیط کشت خارج می‌کند تعریف می‌شود. برخی از این مواد به خصوص مواد فنولی بر رشد، توسعه گیاه و Barcelo and Poschenrieder, 2002 میکرووارگانیسم‌های خاک مؤثر است (Mترشحه ریشه می‌باشد که حلالیت آهن، فسفر و سایر عناصر غذایی از منابع غیرقابل دسترس را برای جذب بهوسیله گیاه فراهم می‌کنند و زمانی که گیاهان در شرایط کمبود آهن هستند با ترشح مواد فنولی بر تحرک آهن و فسفر اثر می‌گذارند (Felix and Donald, 2002).

در مناطقی که آب یا خاک حالت قلیایی دارد از اسید به طور صحیح برای کاهش اسیدیته محلول غذایی تا میزان ۵ می‌تواند روش مناسبی باشد (Roosta, 2011). با اسیدی کردن آب آبیاری و یا محیط کشت و ختنی کردن قلیاییت خاک باعث افزایش حلالیت آهن، منگنز، روی، مس و آلومینیوم و درنتیجه افزایش جذب آهن می‌شود (شریفی و گیتی، ۱۳۹۱).

سه تکرار انجام شد و تجزیه آماری داده‌ها با استفاده از نرم‌افزار Statistix8 و مقایسه میانگین‌ها با استفاده از آزمون LSD در سطح ۵ درصد انجام شد.

نتایج

نتایج نشان داد حجم ریشه، قطر ساقه، وزن تر ساقه و ریشه و همچنین وزن خشک‌ریشه از نظر آماری تحت تأثیر شرایط اسیدیته محلول غذایی قرار نگرفتند. طول ساقه در شرایط قلیایی محلول غذایی نسبت به شرایط خشی و اسیدی کاهش معنی‌داری را نشان داد. وزن خشک و تر ساقه در شرایط اسیدی نسبت به شرایط خشی افزایش و در شرایط قلیایی نسبت به شرایط خشی کاهش داشت، وزن تر ریشه در شرایط خشی بیش از شرایط اسیدی و قلیایی محلول غذایی بود (جدول ۱).

نتایج جدول تجزیه واریانس نشان داد که فعالیت فتوستز تحت تأثیر سطوح مختلف اسیدیته محلول غذایی قرار نگرفت اما بر کلیه فاکتورهای فتوستزی و فنول شاخصاره و مترشحه از ریشه تغییرات معنی‌داری داشت (داده‌ها نشان نشده است). هدایت روزنه‌ای و تنفس گیاه در محلول غذایی اسیدی نسبت به شرایط خشی کاهش معنی‌داری و شرایط قلیایی افزایش معنی‌دار را نشان داد. کلروفیل در محلول غذایی قلیایی کاهش یافت. فتوستز گیاه در شرایط اسیدی و قلیایی محلول غذایی کاهش معنی‌داری را نسبت به شرایط خشی داشت و بیشترین فتوستز در شرایط خشی مشاهده شد. فعالیت آنتی‌اسیدانی و محتوای کلروفیل گیاه تحت تأثیر اسیدیته محلول غذایی قرار نگرفت. فنول شاخصاره در شرایط اسیدی نسبت به شرایط خشی افزایش معنی‌دار و در شرایط قلیایی محلول غذایی نسبت به شرایط خشی کاهش داشت (جدول ۲).

نتایج جدول تجزیه واریانس نشان داد که کلیه فاکتورهای فتوستزی، کلروفیل، و فنول شاخصاره و مترشحه از ریشه تغییرات معنی‌داری داشت. هدایت روزنه‌ای و تنفس، فتوستز و کلروفیل به ترتیب به ترتیب با کاهش آهن محلول غذایی به ۵۰ و ۲۵ درصد کاهش یافت. فعالیت آنتی‌اسیدانی و فنول ریشه با

شد. گلدان‌ها به صورت یک روز در میان با ۶۰ سی‌سی از محلول جانسون طبق تیمارهای ذکر شده تغذیه می‌شدند.

میزان سبزینگی برگ‌ها با استفاده از دستگاه کلروفیل متر (SPAD-502, Minolta Corp., Ramsey, NJ, USA) در هفته آخر آزمایش اندازه‌گیری شد. همچنین نرخ فتوستز ($\mu\text{mol m}^{-2} \text{s}^{-1}$) ضریب هدایتی روزنه‌ها ($\text{mol m}^{-2} \text{s}^{-1}$) و CO_2 درون روزنه‌ای (μmol) با فتوستز‌متر (Li-Cor, Li-3000, USA) اندازه‌گیری شدند.

پس از اتمام آزمایش یعنی شروع گلدهی گیاهان از گلدان خارج شده و طول ساقه و ریشه با خط کش و حجم ریشه با کمک استوانه مدرج اندازه‌گیری شد. سپس شاخصاره و ریشه از محل طوفه جدا و با کمک ترازوی دیجیتال وزن شد و برای اندازه‌گیری وزن خشک در آون دمای ۷۰ درجه سانتی‌گراد به مدت ۴۸ ساعت قرار داده شد و مجدداً با کمک ترازو وزن شد. اندازه‌گیری میزان فنول کل شاخصاره با استفاده از فولین کالیو براساس روش مکدونالد و همکاران (۱۵) بر اساس میزان گالیک‌اسید در هر گرم وزن تازه شاخصاره با استفاده از اسپکتروفوتومتر (V-530, JASCO, Japan) با طول موج ۷۶۵ نانومتر اندازه‌گیری شد. میزان فنول مترشحه ریشه (root exudates) براساس روش Jin و همکاران (۲۰۰۶) صورت گرفت، بدین صورت که ریشه گیاه به مدت ۴ ساعت در آب مقطر قرار داده شده و هوادهی در آن صورت گرفته پس از خروج عصاره ریشه میزان فنول در آن اندازه‌گیری شد.

برای اندازه‌گیری فعالیت آنتی‌اسیدانی برگ‌های گیاه خیار، به ۰/۲ گرم از بافت تازه ده میلی‌لیتر متانول اضافه گردید و سپس سانتریفیوژ گردید و به ۵۰ میکرولیتر عصاره متانولی به ۹۵۰ میکرولیتر محلول DPPH اضافه شده و سپس در دمای اتاق به مدت ۱۵ دقیقه در شرایط تاریکی نگه‌داری گردید. کاهش در جذب نمونه‌ها در طول موج ۵۱۵ نانومتر تعیین گردید (Koleva et al., 2002

$$\text{DPPH}_{\text{sc}} = ((A_{\text{cont}} - A_{\text{samp}})/A_{\text{cont}}) \times 100$$

DPPH_{sc} درصد بازدارندگی، A_{samp} میزان جذب (نمونه DPPH+) و A_{cont} میزان جذب DPPH.

آزمایش به صورت فاکتوریل در قالب طرح کاملاً تصادفی با

جدول ۱- اثرات اصلی سطوح مختلف اسیدیته بر شاخص‌های رشدی گیاه خیار

اسیدیته	وزن خشک‌ریشه (gr)	وزن ساقه (mm)	قطر ساقه (mm)	وزن تر ریشه (gr)	وزن تر ساقه (gr)	حجم ریشه (mL)
اسیدی	۰/۲ ^a	۵/۶ ^a	۱/۸۸ ^a	۷/۵ ^b	۲۸/۲ ^a	۱/۵۰ ^a
ختنی	۰/۲ ^a	۴/۳ ^b	۱/۷۰ ^a	۹/۶ ^a	۲۳/۸ ^b	۱/۶۰ ^a
قلیابی	۰/۲ ^a	۲/۱ ^c	۱/۶۶ ^a	۸/۱ ^b	۲۳/۵ ^b	۱/۱۶ ^a

*در هر ستون، میانگین‌هایی که دارای حروف مشترک هستند در سطح ۵٪ اختلاف معنی‌دار ندارند.

جدول ۲- اثرات اصلی سطوح مختلف اسیدیته بر شاخص‌های فتوستزی، فنول و فعالیت آنتی‌اسیدانی گیاه خیار

اسیدیته	هدایت روزنه (mol m ⁻² s ⁻¹)	تنفس (m ⁻² s ⁻¹)	فتوستز (μmol m ⁻²)	کارایی مصرف آب فتوستزی (s ⁻¹)	محتوای کلروفیل (μmol CO ₂ .mol H ₂ O ⁻¹)	فنول (ppm)	فعالیت آنتی‌اسیدان (درصد بازدارندگی)	متشرحه ریشه (ppm)
اسیدی	۰/۱۱ ^c	۴/۱۱ ^c	۳/۷۶ ^b	۴۳/۲۶ ^a	۱۷/۵۷ ^a	۶۲/۷۶ ^a	۱/۱۰ ^a	۱۳/۶۴ ^a
ختنی	۰/۱۵ ^b	۴/۳۵ ^b	۴/۰۷ ^a	۲۲/۲۶ ^b	۱۶/۶۴ ^a	۶۲/۶۵ ^b	۰/۸ ^a	۷/۱۰ ^b
قلیابی	۰/۱۹ ^a	۵/۱۷ ^a	۲/۶۹ ^c	۱۷/۴۳ ^c	۱۳/۸۱ ^b	۵۱/۰۸ ^c	۰/۷ ^a	۲/۷۰ ^c

*در هر ستون، میانگین‌هایی که دارای حروف مشترک هستند در سطح ۵٪ اختلاف معنی‌دار ندارند.

جدول ۳- اثرات اصلی درصدهای مختلف آهن محلول غذایی بر شاخص‌های فتوستزی، فنول و فعالیت آنتی‌اسیدانی گیاه خیار

تیمار آهن (mol m ⁻²)	هدایت روزنه (s ⁻¹)	تنفس (m ⁻² s ⁻¹)	فتوستز (μmol m ⁻² s ⁻¹)	کارایی مصرف آب فتوستزی (mmol CO ₂ .mol H ₂ O ⁻¹)	شانص (SPAD)	فنول (ppm)	فعالیت آنتی‌اسیدان (درصد بازدارندگی)	متشرحه ریشه (ppm)
۲۵ درصد	۰/۱۱ ^c	۳/۸۸ ^c	۱۳/۱۳ ^c	۸/۳۲ ^c	۱۴/۳۴ ^c	۶۰/۳۲ ^b	۰/۹۴ ^a	۷/۱۲ ^a
۵۰ درصد	۰/۱۶ ^b	۴/۲۰ ^b	۱۳/۳۰ ^b	۲۶/۶۴ ^b	۱۶/۲۹ ^b	۵۲/۳۰ ^c	۰/۹۶ ^a	۸/۸۱ ^a
۱۰۰ درصد	۰/۱۸ ^a	۵/۵۴ ^a	۱۴/۰۹ ^a	۲۸/۹۹ ^a	۱۷/۳۹ ^a	۶۳/۸۷ ^a	۰/۸۶ ^b	۶/۵۱ ^b

*در هر ستون، میانگین‌هایی که دارای حروف مشترک هستند در سطح ۵٪ اختلاف معنی‌دار ندارند.

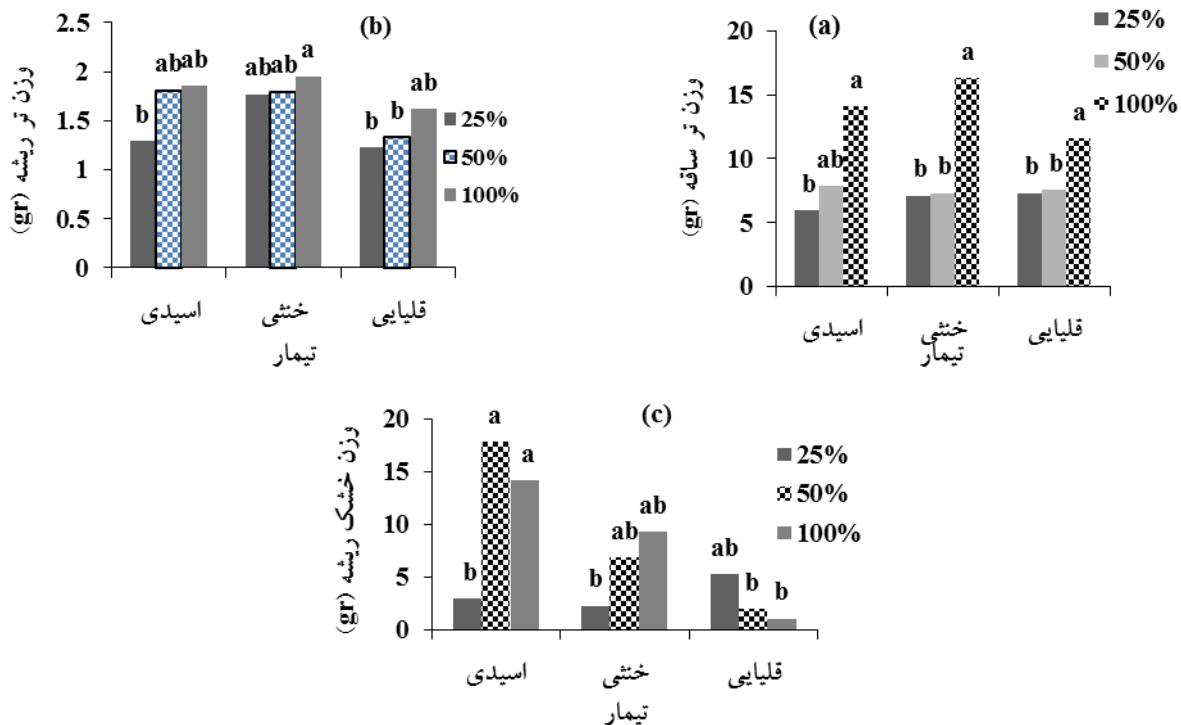
تیمار ۱۰۰٪ آهن در شرایط ختنی و کمترین مقدار در ۲۵ درصد آهن در شرایط اسیدی و قلیابی و ۵۰٪ آهن در شرایط قلیابی دیده شد (شکل ۱b).

وزن خشک‌ریشه در اسیدیته اسیدی با افزایش میزان آهن به ۵۰ و ۱۰۰٪ افزایش معنی‌داری یافت اما در اسیدیته ختنی و قلیابی تغییر معنی‌داری در سطوح مختلف آهن نداشت (شکل ۱a).

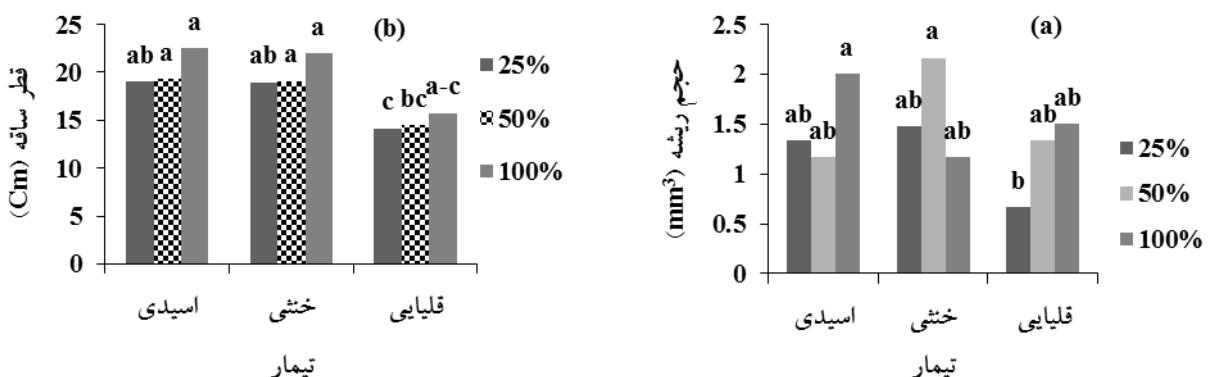
نتایج برهمکنش سطوح مختلف اسیدیته محلول غذایی و

کاهش آهن محلول جانسون افزایش داشت (جدول ۳).

وزن تر ساقه با افزایش میزان کلات آهن محلول غذایی به ۱۰۰ درصد در هر سه اسیدیته محلول غذایی افزایش یافت که با میزان ۵۰٪ آهن در شرایط اسیدی تفاوت معنی‌داری نداشت (شکل ۱a). وزن تر ریشه با شدت کمتری نسبت به وزن تر ساقه تحت تأثیر تیمار آهن و اسیدیته قرار گرفت به طوری که در تیمارهای مختلف تفاوت معنی‌داری دیده نشد و بیشترین وزن خشک در

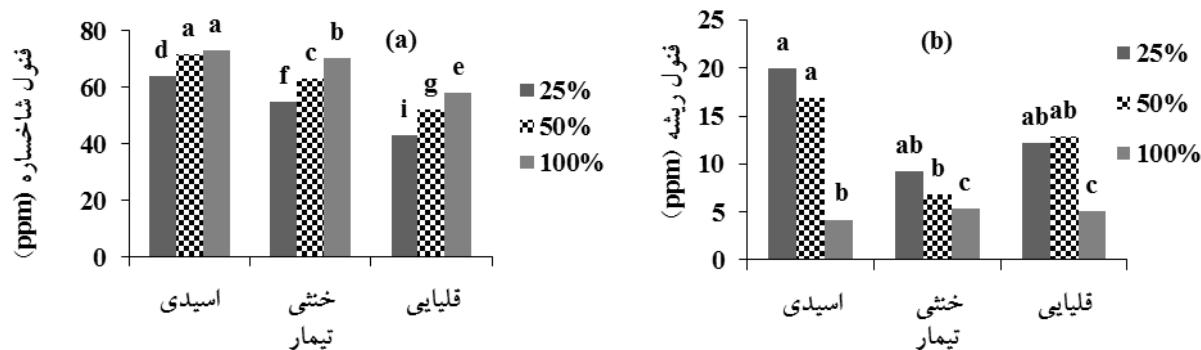
شکل ۱- اثر متقابل درصد های مختلف آهن محلول غذایی بر وزن تر ساقه (a)، وزن تر ریشه (b)، وزن خشک ریشه (c)، در سطوح مختلف اسیدیته محلول غذایی. در هر ستون، میانگین هایی که دارای حروف مشترک هستند در سطح ۵٪ اختلاف معنی دار ندارند.

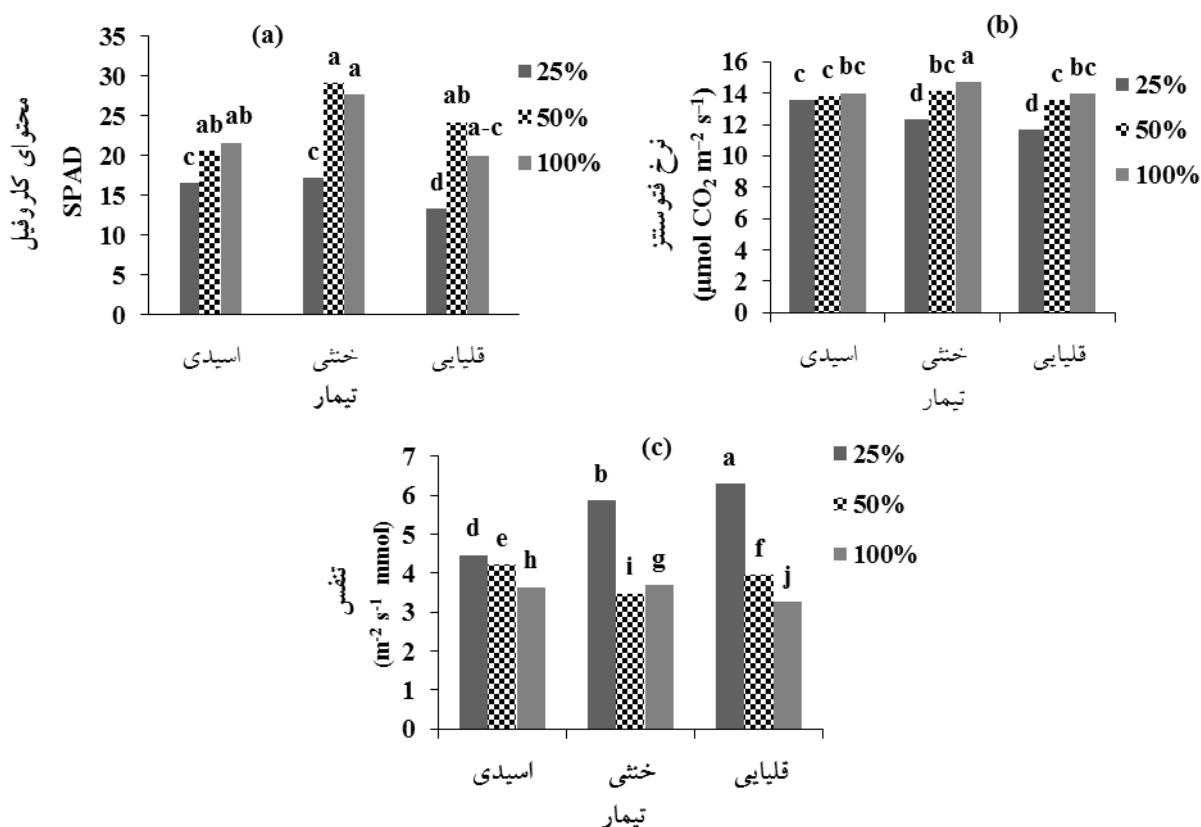
شکل ۲- اثر متقابل درصد های مختلف آهن محلول غذایی بر حجم ریشه (a)، قطر ساقه (b) در سطوح مختلف اسیدیته محلول غذایی. در هر ستون، میانگین هایی که دارای حروف مشترک هستند در سطح ۵٪ اختلاف معنی دار ندارند.

اگرچه از نظر آماری با ۲۵٪ آهن در شرایط قلیابی و خشی و ۵۰٪ آهن در شرایط قلیابی تفاوت معنی داری نشان نداد کمترین میزان فنول مترسحه از ریشه در تیمار آهن ۱۰۰٪ در شرایط خشی و قلیابی بود (شکل a). میزان فنول شاخص از در شرایط قلیابی، خشی و اسیدی و با کاربرد آهن ۵۰ و ۱۰۰ درصد افزایش معنی دار نسبت به تیمار آهن با غلظت ۲۵ درصد داشت (شکل b).

درصد های مختلف آهن نشان داد که در شرایط اسیدی محلول غذایی با کاربرد آهن اثر معنی داری بر حجم ریشه و قطر ساقه نداشت و تنها ۲۵٪ آهن محلول غذایی در شرایط قلیابی باعث کاهش معنی دار حجم ریشه و قطر ساقه شد (شکل ۲). با کاهش میزان آهن محلول غذایی میزان فنول مترسحه ریشه در شرایط خشی و قلیابی افزایش یافت و بیشترین میزان را در شرایط اسیدی و کمبود آهن ۵۰٪ آهن داشت

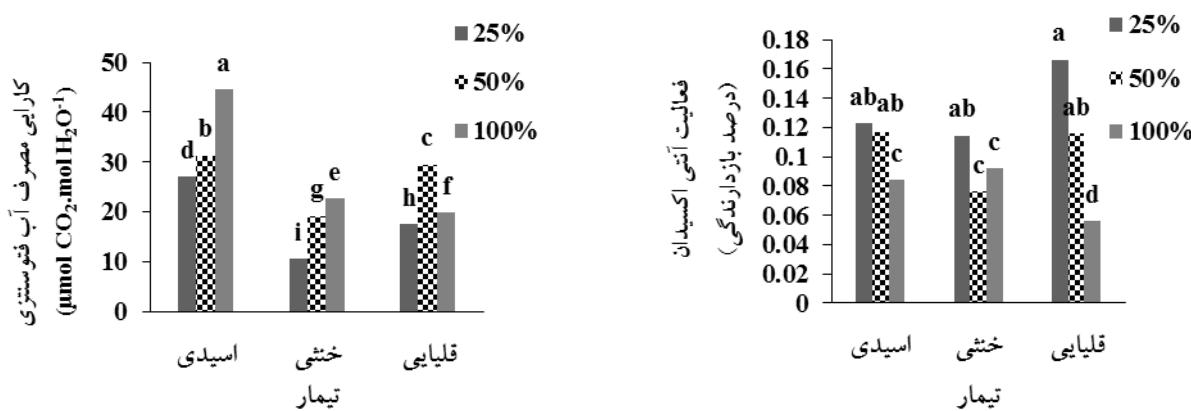
شکل ۳- اثر متقابل درصد های مختلف آهن محلول غذایی بر فنول شاخصاره (a) و فنول ریشه (b) در سطوح مختلف اسیدیته محلول غذایی. در هر ستون، میانگین هایی که دارای حروف مشترک هستند در سطح ۵٪ اختلاف معنی دار ندارند.

شکل ۴- اثر متقابل درصد های مختلف آهن محلول غذایی بر کلروفیل (a)، تنفس گیاه (b)، نرخ فتوستز (c)، در سطوح مختلف اسیدیته محلول غذایی. در هر ستون، میانگین هایی که دارای حروف مشترک هستند در سطح ۵٪ اختلاف معنی دار ندارند.

(داده ها نشان داده نشده است). میزان فتوستز گیاه در شرایط اسیدی تفاوت معنی داری با ۵۰٪ آهن در شرایط خشی نداشت و بیشترین میزان در آهن کامل و شرایط خشی مشاهده شد در شرایط قلیابی با میزان آهن کامل و ۵۰٪ نیز تفاوت معنی داری دیده نشد و کمترین میزان فتوستز در ۲۵ درصد آهن در شرایط خشی و قلیابی بود

محتوای کلروفیل برگ در ۵۰٪ و ۱۰۰٪ آهن در شرایط خشی، اسیدی و قلیابی تفاوت معنی داری با هم نداشت البته مقدار در شرایط خشی افزایش بیشتری داشت و کمترین میزان را در ۲۵٪ آهن محلول غذایی در شرایط قلیابی و سپس اسید و خشی داشت (شکل a). میزان هدایت روزنها تحت تأثیر درصد های مختلف آهن و سطوح مختلف اسیدیته قرار نگرفت

شکل ۵- اثر متقابل درصد های مختلف آهن محلول غذایی بر کارایی آب فتوسترزی گیاه در سطوح مختلف اسیدیته محلول غذایی. در هر ستون، میانگین هایی که دارای حروف مشترک هستند در سطح ۵٪ اختلاف معنی دارند.

و ریشه کاهو در آزمایش Roosta (۲۰۱۱) مشاهده شد، ایشان

دلیل کاهش رشد کاهو را در شرایط قلیایی کاهش نرخ فتوسترز در اثر کلروز برگ ناشی از بی کربنات و همچنین سنتز ناقص کلروفیل گزارش کردند. شریفی اصل و همکاران (۱۳۹۱) گزارش کردند که تجمع املاح، کاهش جذب آب و کاهش جذب عناصر در شرایط قلیایی رخ می دهد که می تواند موجب کاهش رشد گیاهان در شرایط قلیایی شود. وزن تر و خشک گیاه، طول ساقه برنج در اثر سمیت آهن (غله های بالاتر از ۱۰۰ میلی گرم در لیتر) به طور معنی داری کاهش یافت (کیانی و عبدالزاده، ۱۳۹۱). افزایش وزن تر، خشک شاخصاره و ریشه، طول ریشه و شاخصاره نخودفرنگی با کاربرد آهن افزایش یافت (Veselina and Nenova, 2009); اما در آزمایش حاضر آهن تأثیر معنی داری بر شاخص های رویشی گیاه نداشت.

نتایج تحقیق Sigar and Dawidziak (2012) نشان داد که کاربرد آهن از غله های ۵ تا ۲۵ میلی مولار از منع سولفات آهن تأثیر معنی داری بر میزان فنول سویا نداشت اما فعالیت آنتی اکسیدانی گیاه به طور معنی داری افزایش یافت. Jin و همکاران (۲۰۰۶) گزارش کردند که مواد فنولی به عنوان یکی از ترکیبات مهم از ترشحات ریشه (Root exudates) در پاسخ به کمبود آهن در گیاهان می باشد و نشان دادند که میزان مواد فنولی در صورت کمبود آهن افزایش می یابد. ترشح فنول نقش مهمی در تسهیل استفاده مجدد آهن آپوپلاست ریشه دارد.

(شکل ۴).

با افزایش غله های آهن در شرایط اسیدی، خشک و قلیایی میزان تنفس گیاه به طور معنی داری کاهش یافت (شکل ۴). کارایی آب فتوسترزی با افزایش درصد آهن محلول غذایی در تیمار اسیدی و خشک به ترتیب افزایش یافت اما در تیمار قلیایی روند منظمی نداشت و در ۵۰٪ آهن افزایش و در ۲۵٪ کاهش یافت (شکل ۵).

فعالیت آنتی اکسیدان خیار در شرایط کمبود آهن افزایش معنی داری داشت خصوصاً مقدار آن در کمبود آهن شدید (۲۵٪) بیشتر بود و بیشترین فعالیت در آهن ۲۵٪ و شرایط قلیایی مشاهده شد (شکل ۵b).

بحث

روش های مختلفی برای کنترل کمبود آهن می باشد که یکی از این روش ها اسیدی کردن محلول غذایی یا محیط کشت با کمک اسیدهای معدنی می باشد (Barton and Abadia, 2006). مشابه نتایج آزمایش حاضر شریفی اصل و همکاران (۱۳۹۱) گزارش کردند که با اسیدی شدن آب آبیاری وزن تر و خشک ساقه افزایش می یابد. همچنین با خشک سازی قلیایت و کاهش افزایش آب آبیاری تا ۵/۵ باعث افزایش جذب عناصر غذایی اسیدیته آب آبیاری می شود. از جمله آهن، بهبود صفات کمی و کیفی در شمعدانی می شود. با افزایش اسیدیته از ۵ به ۸ کاهش وزن تر و خشک شاخصاره

اسیدیته کمتر از ۵/۵ باعث کمبود تعدادی زیادی از عناصر می‌شود و از طرف دیگر در شرایط اسیدی کمتر از ۵/۵ باعث افزایش جذب عناصری چون آهن در گیاه می‌شود (Dakora et al., 2002) و آهن یک عنصر ضروری برای رشد گیاهان، توسعه و تشکیل کلروفیل، سنتز تیلاکوئیدها و توسعه کلروپلاست می‌باشد (سالاردینی و مجتهدی، ۱۳۶۷) و درنتیجه کمبود آهن باعث کاهش کلروفیل و فتوستز در گیاه می‌شود که در آزمایش حاضر کاهش فتوستز در تیمار ۲۵ و ۵۰ درصد آهن مشاهده شد. فتوستز و تنفس نخودفرنگی با کاربرد آهن افزایش و مقاومت روزنهای کاهش معنی‌داری نسبت به غاظت‌های کم آهن داشت (Veselina and Nenova, 2009). بر اساس نتایج این آزمایش به نظر می‌رسد ریشه‌های خیار در مرحله رشد رویشی توانایی جذب مواد غذایی را در حدی که تأمین کننده سنتز کلروفیل و امکان فتوستز در مقایسه با شرایط نرمال باشد را فراهم می‌کند البته این امکان در ۵۰٪ کاهش آهن در بازه زمانی رشد رویشی مشاهده شد امکان این توانایی توسط ریشه با افزایش ترشح فنولها از ریشه و ایجاد سایت‌های جذب و کanal جذب آهن در شرایط تنش مواد غذایی مثل شرایط این آزمایش (۵۰٪ کمبود آهن) امکان پذیر می‌شود و لذا با انجام فتوستز به صورت تقریباً مشابه با شرایط بهینه رشد به صورت وزن تر و خشک ریشه که احتیاج به انرژی کمتر فتوستزی در خیار به دلیل کوچک بودن ژنتیکی ریشه دارد و در مرحله بعدی رشد شاخصاره خصوصاً در شرایط اسیدی می‌شود و کاهش کمتری در اثر تنش حاصله از کمبود آهن را موجب می‌گردد. افزایش کارایی آب فتوستزی جهت امکان انجام فتوستز به طور بهینه در راستای نتایج حاصله در فتوستز خصوصاً در شرایط اسید و خشک می‌باشد.

نتایج آزمایش حاضر نشان داد که فعالیت آنتی اکسیدان خیار در شرایط کمبود آهن افزایش معنی‌داری داشت خصوصاً مقدار آن در کمبود آهن شدید (۲۵٪) بیشتر بود و بیشترین فعالیت در آهن ۲۵٪ و شرایط قلیایی مشاهده شد. فعالیت آنتی اکسیدانی گیاه نشان‌دهنده شدت تنش وارد به گیاه و توانایی گیاه جهت مقابله با این تنش است (Haghghi et al., 2010).

نتایج مشابه با مشاهدات Jin و همکاران (۲۰۰۶) توسط Zhang و همکاران (۱۹۹۱) در گیاه برنج مشاهده شد به‌طوری‌که ترشح فیتوسایدسفورها (Phytosiderophores) در صورت کمبود آهن به‌طور معنی‌داری افزایش یافت و همچنین وزن خشک شاخصاره و ریشه کاهش یافت. ترشح مواد فنولی با آهن تثبیت شده در آپوپلاست واکنش نشان می‌دهد و آهن را برای جذب به‌وسیله سلول‌های ریشه فراهم می‌کند و به شاخصاره منتقل می‌کند (Jin et al., 2006).

با توجه به نتایج گزارش شده از سایر تحقیقات و نتایج حاصله در این آزمایش به نظر می‌رسد تأثیر پذیری بیشتر وزن تر ساقه نسبت به ریشه به علت رشد سریع‌تر ساقه نسبت به ریشه در خیار و به‌طور کلی کوچک و سطحی بودن رشد ریشه خیار مربوط باشد که داده‌های مربوط به عدم تغییرات معنی‌دار در حجم ریشه مؤید این مطلب است؛ لذا رشد بیشتر شاخصاره نیاز به عناصر غذایی بیشتر و کمبود آن اثرات بیشتری را نشان می‌دهد. عدم تغییرات چشمگیر در قطر ساقه نشان‌دهنده این است که کاهش رشد در شاخصاره بیشتر متأثر از کاهش رشد برگ‌ها می‌باشد البته قابل توجه است که در شرایط اسیدی به دلیل افزایش جذب آهن از یک طرف و افزایش تولید سایدسفورها و مواد مترشحه از ریشه از طرف دیگر کارایی جذب عناصر از جمله آهن را افزایش داده و حتی در کمبود آهن ۵۰٪ کاهش رشد ساقه مشاهده نمی‌شود. افزایش میزان فنول در شرایط اسیدی و کمبود آهن در خیار راهکاری جهت امکان افزایش جذب مواد غذایی به‌طور کاراتر و کاهش شدت تنش کاهش مواد غذایی است که قبل از ترشح سایر محققین در سایر گیاهان به اثبات رسیده و نتایج این تحقیق در راستای نتایج حاصله توسط آن‌ها می‌باشد.

Ferenc و همکاران (۲۰۱۲) در آزمایش خود نشان دادند که در شرایط قلیایی خاک کمبود آهن ایجاد شده سبب کاهش کلروفیل و درنتیجه فتوستز گلابی می‌شود که در آزمایش حاضر در خیار مشاهده شد و با افزودن درصد‌های بیشتر آهن در شرایط قلیایی و یا اسیدی کردن محلول غذایی اثرات مضر قلیایی بودن محلول غذایی کاهش یافت. در شرایط اسیدی با

می‌دهد و از این طریق فعالیت فتوستتری قسمت هوایی را متعادل کرده و رشد را معادل شرایط بهینه حفظ می‌کند لذا استفاده از محلول غذایی نیم غلظت در مرحله رشد رویشی که در برخی از گلخانه‌های تولیدی و تحقیقاتی انجام می‌گیرد از نقطه نظر کمبود آهن در این تحقیق در خیار بررسی شد و امکان کاهش غلظت آهن تا ۵۰٪ محلول غذایی جانسون در مرحله رشد رویشی خیار جهت کاهش هزینه تولید و کاهش آلودگی به این عنصر در پساب خصوصاً با کمی اسیدی کردن محلول غذایی توصیه می‌شود البته انجام تحقیقات بیشتر جهت بررسی عملکرد و جذب سایر عناصر در این شرایط در تحقیقات آینده توصیه می‌شود و در صورت بروز مشکل در جذب عنصری در این شرایط محلول پاشی آن جایگزین مناسبی می‌باشد.

آزمایش به نظر می‌رسد تنش حاصله از کمبود آهن در شرایط قلیایی شدیدتر از خنثی و اسیدی بوده و گیاه با تولید آنتی‌اسیدان بیشتر تلاش جهت مقابله با این تنش داشته است. بر طبق مطالعات نویسنده‌گان تاکنون مطالعه‌ای مبنی بر اثر غلظت‌های مختلف آهن در شرایط مختلف اسیدیته محلول غذایی بر خواص آنتی‌اسیدانی انجام نشده است.

نتیجه‌گیری کلی

به طور کلی به نظر می‌رسد در تنش ۵۰٪ کمبود آهن خصوصاً در شرایط اسیدی بودن محلول غذایی گیاه خیار توانایی ادامه رشد را به طور مؤثری دارد که این امکان را از طریق تغییرات بیوشیمیایی ریشه و افزایش ترشحات ریشه از جمله فنولها و امکان افزایش کارایی جذب عناصر غذایی از جمله انجام

منابع

- سالاردینی، ع. و مجتبهدی، م. (۱۳۶۷) اصول تغذیه گیاه، جلد ۲، انتشارات نشر دانشگاهی، تهران
 شریفی اصل، ر.، شجاعیان، ع.، صیدی، م. و گبیتی، ع. (۱۳۱) بررسی اثرات سطوح مختلف اسیدیته آب آبیاری بر کمیت و کیفیت دو رقم شمعدانی. نشریه علوم باگبانی ۲۶(۲): ۲۲۹-۲۲۳.
 کیانی چالمردی، ز. و عبدالزاده، ا. (۱۳۹۱) نقش سیلیکون در کاهش تنش کمبود و سمیت آهن در کشت هیدروپونیک گیاه برنج
 .۸۹-۷۹: (۱۲). مجله علوم و فنون کشت‌های گلخانه‌ای (*Oryza sativa L*)

- Barton, L. L. and Abadia, J. (2006) Iron Nutrition in Plants and Rhizospheric Microorganisms. Springer.
 Barcelo, J. and Poschenrieder, C. (2002) Fast root growth responses, root exudates, and internal detoxification as clues to the mechanisms of aluminium toxicity and resistance. Journal of Environmental and Experimental Botany 48: 75-92.
 Dakora, F. D. and Phillips, D. A. (2002) Root exudates as mediators of mineral acquisition in low-nutrient Environments Plant and Soil 245: 35-47.
 Dawidziak, M. Z. and Sigar, A. (2012) Effect of elevated accumulation of iron in ferritin on the antioxidants content in soybean sprouts. Journal of European Food Research and Technology 6: 1005-1012.
 Felix, D., Dakora, A. and Donald, A. (2002) Phillips Root exudates as mediators of mineral acquisition in low-nutrient Environments. Journal of Plant and Soil 245: 35-47.
 Ferenc, F., Krisztina K. Viktoria, C. Adam, S. Brigitta, T. Laszlo, L. Karoly, B and Attila, V. (2012) Effects of short term iron citrate treatments at different pH values on roots of iron-deficient cucumber: A Mössbauer analysis. Journal of Plant Physiology 169: 1615- 1622.
 Haghghi, M., Kafi, M. Fang, P. and Gui-Xiao, L. (2010) Humic acid decreased hazardous of cadmium toxicity on lettuce (*Lactuca sativa* L.). Journal of Vegetable Crops Research Bulletin 72: 49-61.
 Hannan, J.J. (1997) Greenhouses Advanced Technology for Protected Horticulture. CRC press, USA.
 Jin, C. W., He, Y.F. Tang, C.X. Wu, P. and Zheng, S. J. (2006) Mechanisms of microbial enhanced iron uptake in red clover. Journal of Plant, Cell & Environ 29: 888-897.
 Koleva, I. I., van Beek, T.A. Linssen, J. P. H. de Groot, A. and Evstatieva, L. N. (2002) Screening of plant extracts for antioxidant activity: A comparative study on three testing methods. Journal of Phytochemistry Analysis 13: 8-17.
 Lucena, J. L. (2000) Effects of bicarbonate, nitrate and other environmental factors on iron deficiency chlorosis. A review. Journal of Plant Nutrition 23: 1591-1606.

- Roosta, H. R. (2011) Interaction between water alkalinity and nutrient solution pH on the vegetative growth, chlorophyll fluorescence and leaf magnesium, iron, manganese and zinc conditions in lettuce. *Journal of Plant Nutrition* 34:717–731.
- Terry, N. and Abadía, J. (1986) Function of iron in chloroplasts. *Journal of Plant Nutrition* 9: 609–649.
- Veselina, R. and Nenova, A. (2009) Growth and photosynthesis of pea plants under different iron supply. *Journal of Acta Physiologia Plant* 31:385–391
- Wallace, A., Mueller R.T. Alexander, G.V. and Soufi S.M. (1980) Effect of soil pH on iron uptake and its specific activity by two cultivars of soybeans differing in ability to accumulate iron and by oleander. *Journal of plant nutrition* 2(1&2): 205-211.
- Whipker, B.E. 2007. Fertility Management for Geraniums. North Carolina Cooperative Extension Service, US. Available at:www.ces.ncsu.edu/depts/hort/hil/pdf/hil-504.pdf.
- Zhang F.S., Romheld V. and Marschner, H. (1991) Diurnal pattern in release of phytosiderophores and uptake rate of zinc in iron deficient and iron sufficient wheat. *Journal of Soil Science and Plant Nutrition* 37: 671- 98.